

[Voigt]

til dagspressen har udtalt, at loven ikke giver ensartede regler for køreprøverne landet over, skønt det dog er den samme færdselslov, eleverne skal leve op til?«

(Spm. nr. 1261).

Begrundelse.

Den udtalelse kom Erling Hansen med til dagspressen den 24. juli 1979. Han sagde videre, at ikke alle elever jo er lige gode til at formulere sig mundtligt, ligesom der kan være stor forskel på, hvad de enkelte førerprøvesagkyndige lægger vægt på i den teoretiske overhøring. Han mener derfor, at skriftlige teoriprøver efter et fast skema vil udligne de værste forskelle og forhindre mange uretfærdigheder.

Jeg er naturligvis overrasket over, at formanden for Dansk Kærelærer-Union har kunnet få lov til, uimodsagt fra ministeriet, at udtale, at der kan være stor forskel på, hvad de enkelte førerprøvesagkyndige lægger vægt på i den teoretiske overhøring, samt at alle jo ikke formulerer sig lige godt mundtligt. Det ville være hensigtsmæssigt, at ministeriet tager afstand fra, at der er forskel i bedømmelsesgrundlaget, når jeg i et svar sidste år fra den daværende justitsminister har fået oplyst, at der ikke er forskel i bedømmelsen landet over.

Det virker også overraskende, at formanden kan sige, at alle ikke formulerer sig lige godt mundtligt uden samtidig at fortælle, at det samme er tilfældet med skriftlige formuleringer. Men det er måske derfor, at fremtidige skriftlige teoriprøver – hvis de bliver indført – skal foregå på den oldnordiske og forfejlede måde, at eleverne blot skal sætte et kryds ud for det svar, de mener er det rigtige ud af tre mulige.

Besvarelse (9/8 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Reglerne om køreprøver, der er fastsat i § 1 og §§ 9–34 i bekendtgørelse nr. 144 af 15. april 1977 om kørekort, gælder selvsagt over hele landet. I øvrigt kan henvises til besvarelse af spørgsmål nr. 1260.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (30/7 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren undersøge, om det er korrekt, at fremmedarbejderne i flere tilfælde udnytter reglerne om, at de kan trække de beløb fra i skat, de sender til deres familier i hjemlandet, ved at opdigte disse familiers tilstedeværelse – altså at de bruger fiktionsteorien, og endvidere oplyse, hvordan man kontrollerer og konstaterer, hvad der er fiktivt og ikke-fiktivt?«

(Spm. nr. 1262).

Begrundelse.

Det fremgår af dagspressen den 29. juli 1979, at det fra flere virksomhedsrepræsentanters side udtales, at fremmedarbejderne udnytter skattesystemet på en fiktiv måde.

Besvarelse (3/8 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Ligningsmyndighederne fører i forbindelse med gennemgangen af selvangivelserne kontrol med fradraget for løbende ydelser i henhold til forpligtelseserklæringer efter § 14, stk. 2, i ligningsloven.

Når ydelserne skal tilfalde modtagere i udlandet, foretages der særskilt kontrol af en række forhold ud over de betingelser, som i almindelighed skal være opfyldt for, at der kan ske fradrag for løbende ydelser.

Ligningsmyndighederne sikrer sig således, at den berettigedes underskrift er bekræftet af en offentlig myndighed i den berettigedes hjemland.

Ligningsmyndighederne indkræver med mellemrum en attest for, at den berettigede er i live, og denne attest skal være bekræftet af en offentlig myndighed i den berettigedes hjemland.

Hvis en forpligtelseserklæring foreligger på et andet sprog, således at ligningsmyndighederne ikke umiddelbart kan kontrollere indholdet, kræves en autoriseret oversættelse, eventuelt gennem en herværende diplomatisk repræsentation.

De nævnte kontrolforanstaltninger skal klarlægge, om der er en modtager af de løbende ydelser, og om den pågældende er bekendt med sine rettigheder efter forpligtelseserklæringen.

Jeg har fra statsskattedirektoratet fået oplyst, at der er konstateret tilfælde, hvor per-